

[Tørnæs]

Hr. Gert Petersen siger, at Parlamentet kan enten godkende eller forkaste. Ja, hr. Gert Petersen, det har Parlamentet kunnet hele tiden, og den ret vil Parlamentet fortsat have, at de kan godkende et forslag eller de kan forkaste det, men det ændrer intet ved, at beslutningen ligger hos Ministerrådet og ikke noget som helst andet sted, helt uanset om Parlamentet har godkendt det eller forkastet det. Og der står ingen steder, at Parlamentet skal underskrive det, for at det kan være gældende.

Det er således helt urimeligt og da i øvrigt også usandt, når der fra socialdemokratiets side, og herunder også fra dets formand, hr. Anker Jørgensens side, ustandselig tales om øgede magtbeføjelser til Europa-Parlamentet. For at finde belæg for disse påstande har socialdemokratiet da også måttet ud i egen fri fortolkning af aftalen, ifølge hvilken der skulle ligge en forpligtelse for Ministerrådet til at følge Parlamentets indstilling. Sådanne påstande er aldeles uden grund i virkeligheden og bidrager kun til at skabe forvirring i diskussionen og vel i virkeligheden til at dække over socialdemokratiets egen rådvilhed.

Der er ikke lagt op til nogen magtforskydning, ej heller, som det gentagne gange er blevet postuleret fra socialdemokratiets side, til nogen institutionskamp. De ændringer, der sker, sker alene, som det så ofte er blevet fremført, for at smidiggøre beslutningsprocessen i Ministerrådet, en helt nødvendig smidiggørelse, således at Ministerrådet kan blive bedre i stand til at gennemføre de nødvendige beslutninger med hensyn til EFs hjemmemarked. Det er i dansk interesse, om i nogens, at diskriminerende handelshindringer fjernes. Og når det så oven i købet kan ske samtidig med, at miljøpolitikken styrkes! Til dato har det desværre været sådan, at EF har haft vanskeligt ved at træffe beslutninger på miljøområdet. Vi kender alle eksemplet med biludstødningen.

Det, som sker nu, er, at miljøhensynet opprioriteres i EF-sammenhæng, at miljøbeskyttelse bliver en selvstændigt opprioriteret EF-politik med fastsættelse af fælles miljønormer, samtidig med at det bliver muligt for det enkelte land, hvis det ønsker det, at fastsætte højere normer. Det er, hvad udenrigsministeren også har fået garanti for.

Ja men er det ikke netop socialdemokratiet, der ved flere lejligheder har forsøgt at gøre sig til talsmand for et forbedret miljø? Ganske vist ved jeg, at medlemmer af folketingsgruppen anført af fru Ritt Bjerregaard helt usagligt har overfaldet dele af dansk erhvervsliv, specielt det danske landbrug. Her er der nu mulighed for i EF-sammenhæng virkelig at gøre noget for et forbedret miljø både i international sammenhæng og ved nationale foranstaltninger. Det er vel fremfor alt her, at hulheden i hele den socialdemokratiske argumentation og det socialdemokratiske standpunkt træder tydeligst frem. På den ene side ønsker man at fremstå som et miljøvenligt parti, og på den anden side lægger man hindringer i vejen for at gennemføre reelle miljøforbedringer.

Der er derfor ingen grund til at betragte forhandlingsresultatet som noget, andre vil påtvinge Danmark, som noget, vi nødtvungent skulle acceptere. Forhandlingsresultatet er og bliver til fordel for hele det danske samfund, for erhvervsinteresser, for beskæftigelse såvel som for miljøinteresser. Et dansk ja til pakken vil således i enhver henseende være en styrkelse af samlede danske interesser, hvorimod risikoen for et nej har givet anledning til overordentlig stor bekymring fra mange forskellige sider.

Også fra de øvrige nordiske lande har der været udtrykt megen bekymring for, at et dansk nej til EF-pakken vil gøre det vanskeligere for Danmark at optræde som det naturlige bindeled, den naturlige brobygger, mellem det øvrige Skandinavien og EF-Fællesskaberne. Danmark har jo netop med held virket som et naturligt bindeled mellem det øvrige Skandinavien og EF-landene. Danmark har således også en forpligtelse til, også af hensyn til de øvrige nordiske lande, fortsat at kunne virke sådan.

Der må kraftigt advares imod den opfattelse, som ikke mindst hr. Ivar Nørgaard gør sig til talsmand for, at et nej til EF-pakken blot vil betyde, at den eksisterende traktat og dermed den eksisterende situation vil fortsætte uændret. Sådant en betragtning kan måske formelt være korrekt, men reelt er der ingen tvivl om, at et nej til pakken vil blive opfattet af de andre som, at Danmark er på vej ud af Fællesskabet, at Danmark ikke er parat til at leve op til sine forpligtelser. Et nej vil således skabe en yderst usikker situation,